

Lidská práva: 80. Slyšeli jste ten vtip o tom, jak...?

Lidská práva

Slyšeli jste ten vtip o tom, jak...?

K baru přistoupily **tři ženy** – katolička, metodistka a baptistka.

Nebyl to bar „*The Idle Hour*“, „*Joe’s Bar & Grill*“ ani žádný jiný podnik s alkoholem.

Byl to *bar of law* (advokátní komora), před kterým se projednávají právní případy. I kdyby březen nebyl *Měsícem historie žen*, měli bychom si připomenout a ocenit tři pozoruhodné ženy, které k této advokátnímu pultu přistoupily: Margaret Brentovou (1601-1671), Arabellu Mansfieldovou (1846-1911) a Myru Bradwellovou (1831-1894).

Katoličkou byla Margaret Brentová. V roce 1638 se Margaret, její sestra a dva bratři přistěhovali

z Anglie do koloniálního Marylandu, kde získali velké pozemky. Protože Margaret zůstala po celý život svobodná, mohla si ponechat vlastnictví a správu vlastního majetku a stala se tak první ženou v Marylandu, které se to podařilo.

Margaret Brent

Svá práva hájila u soudu a zastupovala sebe i ostatní ve 124 soudních sporech, které všechny vyhrála. Dokonce vystupovala jako faktická právní zástupkyně prvního vlastnického guvernéra Marylandu Leonarda Calverta a byla vykonavatelkou jeho pozůstalosti.

Dnes Americká advokátní komora uděluje výroční cenu Margaret Brentové úspěšným právnickám.

Metodistkou byla Arabella (Babb) Mansfieldová. Arabella se narodila nedaleko Burlingtonu ve státě Iowa, vystudovala Iowa Wesleyan College a učila na dnešní Simpson College v Des Moines ve státě Iowa. Spolu se svým manželem Johnem Mansfieldem studovala práva v advokátní kanceláři svého bratra a v červnu 1869 oba vykonali a složili advokátní zkoušky ve státě Iowa.

Arabella Mansfieldová, první právnička přijatá k výkonu povolání ve Spojených státech. (Archivy a speciální sbírky DePauw University)

John a Arabella Mansfieldovi požádali současně o přijetí do advokátní komory. Zatímco on byl přijat,

ona nikoli, protože iowské zákony umožňovaly přijetí pouze „jakékoli bílé osobě mužského pohlaví“.

Arabella tento zákon napadla u soudce okresního soudu Francise Springera.

Soudce Springer rozhodl, že „pozitivní prohlášení, že mohou být přijaty osoby mužského pohlaví, není popřením práva žen“. Schválil její žádost a téhož dne jí udělil licenci k výkonu advokacie. V roce 1870 Nejvyšší soud státu Iowa povolil, aby Springerovo rozhodnutí zůstalo v platnosti. Iowský zákonodárský sbor poté změnil zákon tak, že vypustil slova „bílý muž“.

Arabella Mansfieldová místo toho, aby začala vykonávat právnickou praxi, pokračovala ve výuce, usilovala o volební právo žen a pomáhala založit Iowskou společnost pro volební právo žen.

Baptistkou byla Myra (Colby) Bradwellová. Narodila se v Manchesteru ve státě Victoria, dětství prožila v New Yorku, Illinois a Racine ve státě Wisconsin. Prováděla se za Jamese Bradwella a po několika letech strávených v Memphisu ve státě Tennessee se manželé usadili v Chicagu. James si otevřel advokátní kancelář a Myra studovala práva a zároveň mu pomáhala v praxi. V roce 1868 založila týdeník *Chicago Legal News*, který se stal vlivnou právnickou publikací.

Myra (Colby) Bradwellová

Myra Bradwellová se podílela na sepsání zákona o majetku vdaných žen v Illinois (1861) a zákona o výdělků (1869), který vdaným ženám v Illinois umožňoval kontrolu nad vlastními příjmy a majetkem. V roce 1869 se Myra stala první ženou, která složila advokátní zkoušku ve státě Illinois. Nejvyšší soud státu Illinois jí však odmítl udělit licenci k výkonu právnické praxe s odůvodněním, že mezi právníky a jejich klienty existuje smlouva. Americké právo vycházelo z anglického zvykového práva.

Sir William Blackstone ve svém *Komentáři k anglickým zákonům* z roku 1765 slavně uvedl: „Manželstvím se muž a žena stávají právně jednou osobou, to znamená, že samotná podstata nebo právní existence ženy je po dobu manželství pozastavena.“ Protože Myra byla vdanou ženou, byla považována za neschopnou uzavřít jakoukoli smlouvu nebo být jí vázána.

Když Myra v roce 1870 znovu podala žádost, Nejvyšší soud státu Illinois ji opět zamítl nejen kvůli jejímu rodinnému stavu, ale také kvůli jejímu pohlaví. Slovy předsedy Nejvyššího soudu Charlese B. Lawrence: „Bůh stvořil obě pohlaví k tomu, aby zaujímala odlišné sféry činnosti“.

Myra se poté odvolala k Nejvyššímu soudu USA. Její právníci tvrdili, že Illinois porušil Bradwellova práva podle 14. dodatku. Soud uznal, že Myra je kvalifikovaná i bezúhonná, ale stanoviskem 8-1

potvrdil právo státu Illinois regulovat udělování licencí v rámci svých hranic.

„Přirozená a náležitá plachost a jemnost, která náleží ženskému pohlaví, je zjevně nevhodná pro mnoho povolání v občanském životě.“

Soudce Nejvyššího soudu Joseph P. Bradley napsal souhlasné stanovisko podporované dalšími dvěma soudci, které se vyjadřovalo nad rámec práv států a zabývalo se právy žen. Bradley opakoval Blackwellovo tvrzení, že vdaná žena nemá podle práva existenci oddělenou od svého manžela.

Napsal, že „občanské právo, stejně jako sama příroda, vždy uznávalo velký rozdíl v příslušných oblastech a osudech muže a ženy. Muž je, nebo by měl být, ochráncem a obhájcem ženy. Přirozená a náležitá plachost a jemnost, která náleží ženskému pohlaví, je zjevně nevhodná pro mnoho povolání v občanském životě.

Konstituce rodinného uspořádání, která je založena na Božím ustanovení i na přirozenosti věcí, označuje domácí sféru za tu, která správně patří do oblasti a funkcí ženství. ... Je pravda, že mnoho žen je svobodných a netýkají se jich žádné povinnosti, komplikace a neschopnosti vyplývající z manželského stavu, ale to jsou výjimky z obecného pravidla.

Prvořadým údělem a posláním ženy je plnit vznešené a laskavé funkce manželky a matky. Takový je zákon Stvořitele. A pravidla občanské společnosti musí být přizpůsobena obecné konstituci věcí a nemohou být založena na výjimečných případech.“

V roce 1879 přijal americký Kongres zákon, který umožňoval ženám vykonávat právnickou praxi u federálních soudů. O jedenáct let později Nejvyšší soud státu Illinois konečně schválil původní žádost Myry Bradwellové a symbolicky dodatečně určil, že k jejímu přijetí do státní advokátní komory došlo v roce 1869.

Ačkoli Myra Bradwellová nikdy nevykonávala právnickou praxi, připojila se k Margaret Brentové a Arabelle Mansfieldové, z nichž každá by mohla být označena za „první americkou právničku“.

Tři ženy – katolička, metodistka a baptistka – vstoupily do advokátní komory. A zapsaly se do historie.

Reid Trulson

[Baptist News Global](#)

Reid Trulson

Reid S. Trulson je emeritní výkonný ředitel/výkonný ředitel společnosti *International Ministries*. Dříve působil jako zástupce amerických baptistů v Evropě v Rakousku a České republice, oblastní ředitel pro Evropu a Blízký východ, regionální tajemník Svazu Písma v Ghaně a jako americký baptistický kazatel v Kalifornii a Wisconsinu. Je autorem knihy *Charlotte Atlee White Rowe: Příběh první pověřené americké misionářky*.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)